

Opinia Komitetu Regionów „Nowy europejski program na rzecz integracji”

(2012/C 113/04)

KOMITET REGIONÓW

- zauważa, że pełne zaangażowanie migrantów w życie gospodarcze, społeczne i polityczne krajów i regionów goszczących ma zasadnicze znaczenie dla realizacji celów strategii „Europa 2020” w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
- jest zdania, że wieloszczeblowe sprawowanie rządów jest najwłaściwszą metodą umożliwiającą najlepszą integrację migrantów;
- pochwała stanowisko Komisji Europejskiej, zgodnie z którym strategie integracyjne należy rozwijać na szczeblu lokalnym na zasadzie „oddolnej”;
- jest przekonany, że pakt terytorialne zapewniają elastyczne ramy realizacji strategii integracyjnych, ponieważ umożliwiają one wdrażanie właściwych dla danej jednostki terytorialnej środków i priorytetów tematycznych oraz odzwierciedlają podział władzy pomiędzy różnymi szczeblami rządów oraz stosowanie zasady pomocniczości i proporcjonalności;
- z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej w sprawie wprowadzenia europejskich modułów integracji;
- uznaje za użyteczne stworzenia partnerstwa strategicznego pomiędzy KR-em i Komisją Europejską a europejskimi sieciami miast i regionów;
- partnerstwo to można by utworzyć dzięki sieci władz lokalnych i regionalnych działającej na rzecz integracji, w ramach której zaangażowane byłyby organy decyzyjne na wszystkich szczeblach rządów oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego; KR oczekuje wsparcia politycznego, gospodarczego i operacyjnego Komisji Europejskiej w pełnym wdrażaniu tego partnerstwa strategicznego, które można by włączyć w ramy istniejących mechanizmów i inicjatyw.

Sprawozdawca	Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL/PPE), radny miasta Egaleo
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji w sprawie europejskiego programu integracji obywateli państw trzecich COM(2011) 455 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Ramy odniesienia

1. Zauważa, że imigracja jest zjawiskiem, z którym mają do czynienia wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Kwestia ta nabrała aktualności zwłaszcza po „arabskiej wiosnie ludów”, w wyniku której do Europy trafiła kolejna fala ludności.

2. Stwierdza, że zwiększaniu się liczby migrantów na przestrzeni minionej dekady towarzyszą istotne zmiany, jeśli chodzi o typologię migrantów, a także strukturę i skład przepływów migracyjnych.

3. Podkreśla, że strategię na rzecz integracji imigrantów są związane z europejską polityką imigracji, która – by była skuteczna – musi być spójna, i której musi towarzyszyć wsparcie dla inicjatyw w zakresie rozwoju w krajach pochodzenia i tranzytu imigrantów.

4. Jest zdania, że ze względu na rozmiary zjawiska migracji pilną sprawą stało się wprowadzenie w życie skutecznych działań na rzecz integracji społecznej, gospodarczej i kulturowej imigrantów pochodzących z państw trzecich, posiadających legalny status.

5. Przypomina, że integracja migrantów leży przede wszystkim w kompetencjach państw członkowskich. To władze krajowe, regionalne i lokalne ponoszą odpowiedzialność za wdrażanie polityki integracji w dziedzinach takich jak: edukacja, opieka zdrowotna, mieszkalnictwo i rynek pracy. W traktacie lizbońskim przewidziano co prawda umocnienie roli UE w zakresie polityki na rzecz integracji obywateli państw trzecich, ale nie przewidziano harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

6. Przypomina, że jedenaście wspólnych podstawowych zasad przyjętych przez Radę w 2004 r. a także wspólna agenda na rzecz integracji ogłoszona przez Komisję Europejską w 2005 r. potwierdzają, że integracja obywateli państw trzecich jest „dynamicznym dwukierunkowym procesem wzajemnego dostosowania wszystkich migrantów i osób zamieszkałych na terenie państw członkowskich”.

7. Przypomina, że na trzeciej konferencji ministerialnej poświęconej integracji, która odbyła się w Vichy w listopadzie 2008 r., stwierdzono, że należy zadbać o udział samorządów lokalnych i regionalnych w opracowywaniu, wdrażaniu i ocenie polityki integracyjnej, a także podkreślono ich kluczową rolę we włączaniu imigrantów w życie społeczności lokalnych.

8. Przypomina, że we wnioskach z konferencji ministerialnej poświęconej imigracji, która odbyła się w kwietniu 2010 r. w Saragossie w Hiszpanii, zwrócono szczególną uwagę na konieczność uwydatnienia na szczeblu europejskim pozytywnych skutków imigracji i na uznanie integracji i różnorodności kulturowej za siłę napędową rozwoju i spójności społecznej.

9. Przypomina, że w ostatnich latach UE stworzyła wiele przydatnych narzędzi, które pozwalają państwom członkowskim na opracowanie lepszej polityki w zakresie integracji i na prowadzenie skutecznych działań w tym zakresie. Utworzono Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich oraz Europejskie Forum Integracji. Forum to zbiera się regularnie, dając przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego i organizacjom imigrantów możliwość udziału w debacie politycznej. Ponadto zainaugurowano europejski portal na temat integracji, który dostarcza wielu informacji na ten temat. Przygotowano też trzy podręczniki zawierające użyteczne przykłady i wzorcowe rozwiązania.

10. Uważa, że przeprowadzone przez niego konsultacje są pozytywne i wyraża zadowolenie, że ich wyniki oraz związane z nimi propozycje zostały uwzględnione przez Komisję Europejską w opracowywaniu nowego europejskiego programu na rzecz integracji⁽¹⁾.

11. Zauważa, że w nowym europejskim programie na rzecz integracji obywateli państw trzecich Komisja Europejska podchodzi do integracji jako do stopniowego procesu, za przebieg którego wspólną odpowiedzialność ponoszą władze różnych szczebli, co wymaga od podmiotów zajmujących się tą kwestią podejmowania stałych wysiłków i nieustannej współpracy na drodze do realizacji wyznaczonych celów.

12. Zauważa, że niniejsza opinia będzie opracowana zgodnie z ramami określonymi w opinii z inicjatywy własnej KR-u w sprawie wiodącej roli samorządów lokalnych w polityce integracyjnej. Jej celem jest znalezienie odpowiedzi KR-u na wyzwania przyszłości dzięki uwydatnieniu wkładu władz lokalnych i regionalnych w opracowanie i wdrożenie polityki w zakresie integracji legalnych migrantów z państw trzecich. Ponadto w opinii zawarte zostanie stanowisko KR-u na temat sposobu utworzenia strategicznego partnerstwa z Komisją Europejską.

Zasady

13. Uważa, że integrację należy postrzegać jako efekt procesu, w wyniku którego osoby pochodzące z państw trzecich są w stanie rozwijać się samodzielnie, bez interwencji innych, oraz mogą zająć pozycję społeczną porównywalną do pozycji obywateli kraju przyjmującego lub innych obywateli europejskich.

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. Przypomina, że integracja jest procesem dwukierunkowym, który wymaga wzajemnego zaangażowania, i na który składają się prawa i obowiązki zarówno społeczeństwa przyjmującego, jak i imigrantów. Wymaga to, ze strony imigrantów, woli podjęcia odpowiedzialności za swą integrację w społeczeństwie przyjmującym, ale także woli zaakceptowania imigrantów i włączenia ich w życie społeczne ze strony obywateli europejskich.

15. Podkreśla, że integracja musi być dostrzegana i uznawana jako stały proces, a nie jako etap pośredni poprzedzający asymilację migrantów w społeczności przyjmującej ich.

16. Podkreśla, że kierunki polityki w zakresie integracji imigrantów powinny być zgodne z podstawowymi wartościami europejskimi, takimi jak poszanowanie praw człowieka, poszanowanie różnorodności, zwalczanie dyskryminacji, szerzenie równości szans i tolerancji. Powinny one ponadto być zgodne z głównymi kierunkami polityki UE w dziedzinie spójności, zatrudnienia, rozwoju, stosunków zewnętrznych, a także wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

17. Uważa, że zastosowanie zasady równego traktowania ma decydujące znaczenie dla jakości rządów demokratycznych, stanowi podstawowy i organiczny element dorobku kulturowego UE.

Wdrażanie polityki w zakresie integracji

18. Stwierdza, że pełny udział imigrantów w życiu gospodarczym, społecznym i politycznym przyjmujących ich miast i regionów stanowi element niezbędny do realizacji celów w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, które wyznaczono w ramach strategii „Europa 2020”.

Metoda

19. Uważa, że metoda wielopoziomowego sprawowania rządów jest najbardziej adekwatna, by osiągnąć najlepsze wyniki w zakresie integracji imigrantów. Podejście takie powinno być zgodne z zasadą pomocniczości, która reguluje współpracę między Unią Europejską, państwami członkowskimi oraz władzami lokalnymi i regionalnymi.

20. Z zadowoleniem przyjmuje stanowisko Komisji Europejskiej, która uważa, iż polityka integracyjna powinna być rozwijana na szczeblu lokalnym, zgodnie z podejściem oddolnym.

21. Podkreśla konieczność całościowego podejścia uwzględniającego nie tylko aspekty gospodarcze i społeczne integracji, ale również kwestie dotyczące różnorodności kulturowej i religijnej, obywatelstwa, praw politycznych i udziału legalnych imigrantów w życiu publicznym.

22. Kładzie nacisk na konieczność całościowego podejścia i uważa, że wysiłki mające na celu integrację migrantów obejmują wiele obszarów polityki, takich jak – tytułem przykładu – szkolnictwo, zatrudnienie i polityka społeczna, publiczna opieka zdrowotna, czy spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna.

23. Jest zdania, że osiągnięcie wyników zależy od całościowego podejścia z udziałem zainteresowanych podmiotów na

szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. Należy w to włączyć odpowiednie instytucje Unii Europejskiej, władze krajowe, samorządy regionalne i lokalne, organizacje pozarządowe, partnerów społecznych i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym samych imigrantów, czy to nowo przybyłych, czy to zamieszkałych w danym kraju od jednego lub dwóch pokoleń, a także wszystkie podmioty działające skutecznie w dziedzinie sportu, kultury i spójności społecznej.

24. Uważa, iż należy podejmować wysiłki wobec wszystkich imigrantów i zwraca uwagę na fakt, że błędem byłoby wyłączenie kierowanie działań w ramach polityki integracji do imigrantów niedawno przybyłych do danych miast i regionów. Działania w tym zakresie muszą także obejmować drugie, a nawet i trzecie pokolenie imigrantów, gdyż podejście takie jest konieczne, by skutecznie przeciwdziałać dyskryminacji.

25. Przypomina o wadze, jaką samorządy lokalne i regionalne przywiązują do równego traktowania migrantów w dziedzinie dostępu do rynku pracy, dóbr publicznych oraz usług w dziedzinie zdrowia i ochrony socjalnej. Podejście takie jest niezbędne, by przeciwdziałać dyskryminacji, rasizmowi i ksenofobii.

26. Jest zdania, że w trakcie opracowywania polityki integracji należy uwzględniać specyfikę i potrzeby niektórych kategorii obywateli państw trzecich, których sytuacja jest szczególnie trudna. Znajdują się wśród nich osoby, które zwróciły się o ochronę międzynarodową lub ją uzyskały, małoletni bez opieki, imigrantki, osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz należące do innych grup w trudnym położeniu, takich jak Romowie.

27. Zwraca jednak uwagę, iż obywatele UE przenoszący się do innego państwa członkowskiego, aby tam mieszkać i pracować, również mogą potrzebować usług, które pomogłyby im w integracji, takich jak możliwość nauki języka.

Środki i sposoby

28. Popiera promowanie środków mających na celu ułatwienie dostępu imigrantów do rynku pracy oraz zwiększenie możliwości zdobywania kwalifikacji zawodowych. Znalezienie zatrudnienia jest dla imigrantów kluczowym elementem procesu prowadzącego do sprawnie przebiegającej integracji w społeczeństwie przyjmującym.

29. Podkreśla rolę kształcenia w integracji, a zwłaszcza nauki języka kraju przyjmującego, z zachowaniem jednocześnie prawa do nauki języka ojczystego.

30. Uważa, że kształcenie dzieci imigrantów powinno być priorytetem i popiera propagowanie różnorodności w krajowych systemach edukacji. Aby wzmocnić różnorodność w systemach edukacyjnych, KR zwraca się do państw członkowskich oraz do samorządów terytorialnych o zatrudnianie nauczycieli z krajów pochodzenia migrantów. Komitet ma nadzieję, że w ten sposób proces kształcenia stanie się pomostem kulturowym między społeczeństwem przyjmującym a obywatelami państw trzecich i że, równolegle, sprzyjać będzie produktywności i spójności społeczeństwa.

31. Popiera wysiłki podejmowane w zakresie uznawania wykształcenia i potwierdzenia szkoleń i kwalifikacji zdobytych przez migrantów w ich kraju pochodzenia. Dzięki takiemu podejściu łatwiejsza będzie ich integracja na rynku pracy i będą oni mieli więcej możliwości skorzystania z systemu edukacyjnego i kształcenia w kraju przyjmującym.

32. Zauważa, że propagowanie równości szans dla migrantów w dziedzinie kształcenia, szkolenia i zatrudnienia jest dobrym sposobem zapobiegania wykluczeniu społecznemu. Uważa, że stworzenie szansy na zdobycie równej pozycji w społeczeństwie przyjmującym jest najlepszą metodą zapobiegania aktom przemocy, do których dochodzi w wielu miastach europejskich.

33. Podkreśla znaczenie aktywnego udziału migrantów w strukturach i instytucjach społeczeństwa przyjmującego i uważa, że umożliwienie migrantom pełnego i niczym niezałóconego uczestnictwa w życiu politycznym na szczeblu lokalnym i regionalnym ma decydujące znaczenie dla stworzenia klimatu wzajemnego zaufania między migrantami a przyjmującym ich społeczeństwem.

34. Uważa, że konieczne będzie poświęcenie szczególnej uwagi migrującym kobietom, nie tylko dlatego, że odgrywają one decydującą rolę w kształceniu dzieci i powielaniu modeli kulturowych, ale również dlatego, że są one najbardziej narażone na zjawiska wykluczenia, przemocy i dyskryminacji.

35. Uważa, że dialog międzykulturowy jest niezwykle istotny dla integracji i że samorządy terytorialne muszą nadal podejmować inicjatywy mające na celu jego rozwijanie. Uważa, że większa wiedza o kulturze imigrantów przyczynia się skutecznie do przeciwdziałania zjawisku rasizmu i ksenofobii.

36. Jest zdania, że rola mediów ma decydujące znaczenie dla uświadomienia opinii publicznej roli imigracji oraz ograniczenia zjawisk marginalizacji, rasizmu i ksenofobii.

37. Popiera fakt, iż Komisja Europejska uznała w komunikacie wymiar zewnętrzny polityki migracyjnej i zauważa konieczność podjęcia współpracy z krajami pochodzenia migrantów w zakresie działań dotyczących przygotowania ich integracji.

Nowatorskie narzędzia

38. Uważa, że pakt terytorialne stwarzają elastyczne warunki dla wdrażania działań integracyjnych, gdyż pozwalają stosować środki i priorytety tematyczne adekwatne dla każdej jednostki terytorialnej, a także uwzględniać przepisy konstytucyjne każdego państwa członkowskiego, podział kompetencji między poszczególne poziomy sprawowania rządów oraz zasady pomocniczości i proporcjonalności.

39. Wyraża zadowolenie z inicjatywy Komisji Europejskiej polegającej na utworzeniu europejskich modułów integracji. Uważa, że przyczynią się one do rozpowszechniania dobrych praktyk i stanowić będą kolejne elastyczne narzędzie w służbie krajowej, regionalnej i lokalnej polityki na rzecz integracji

i wyraża nadzieję, że uporządkowanie aktualnego zasobu wiedzy będzie odpowiadać potrzebom lokalnym i zostanie wykorzystane, by poprawić wyniki.

Wkład samorządów lokalnych i regionalnych

40. Z zadowoleniem stwierdza, że nowy europejski program na rzecz integracji został przedstawiony z założeniem wspólnej odpowiedzialności wszystkich odpowiednich poziomów sprawowania rządów i że uznano w nim istotną rolę samorządów terytorialnych we wdrażaniu polityki integracyjnej.

41. Wyraża zadowolenie z decyzji Komisji Europejskiej, by zapewnić udział podmiotów lokalnych i regionalnych w określeniu strategii integracyjnych w ramach programów unijnych, by lepiej koordynować programowanie dotyczące obecnych środków finansowych Unii i by upowszechnić podejmowanie środków na szczeblu lokalnym.

42. Przypomina, że samorządy lokalne i regionalne odgrywają decydującą rolę w tworzeniu odpowiednich warunków, w których obywatele państw trzecich mogą mieć dostęp do informacji i usług, takich jak edukacja, opieka zdrowotna, zatrudnienie, mieszkalnictwo i inne usługi publiczne; są one ważnym ogniwem umożliwiającym nawiązanie silnych i konstruktywnych więzi ze społeczeństwem przyjmującym. Zadania te pociągają za sobą dodatkowe wydatki dla regionów i gmin, które często muszą podjąć wyzwania związane z integracją.

43. Zauważa, że samorządy terytorialne działają jako usługodawcy i ściśle współpracują z przedsiębiorstwami, organizacjami i innymi poziomami sprawowania rządów na rzecz wdrażania polityki integracyjnej. W ramach swych kompetencji, przyczyniają się one do wzmocnienia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw na szczeblu lokalnym.

44. Odnotowuje rolę, jaką odgrywają władze lokalne i regionalne w promowaniu europejskich doświadczeń i praktyk poprzez wymianę wzorcowych rozwiązań i upowszechnianie wyników ich udziału we wdrażaniu programów wspólnotowych (np. CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, EUROCITIES-Integrating Cities), a także dzięki funkcjonowaniu międzypaństwowych sieci regionalnych.

45. Uważa, że samorządy lokalne i regionalne przyczyniają się w zasadniczym stopniu do tworzenia warunków niezbędnych do tego, by obywatele państw trzecich mieli dostęp do informacji i usług w zakresie zatrudnienia, kształcenia, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa, kultury, a także innych dóbr publicznych i aby w ten sposób mogli ustanowić stabilne więzi ze społeczeństwem przyjmującym.

46. Odnotowuje, że ze względu na bliski kontakt z obywatelami, samorządy lokalne i regionalne przypisują szczególne znaczenie współpracy, komunikacji i wymianie informacji z obywatelami, organizacjami skupiającymi imigrantów oraz organizacjami pozarządowymi. W ten sposób przyczyniają się one znacznie do tworzenia klimatu zaufania, do zachowania spójności w społeczeństwie przyjmującym, oraz – co za tym idzie – do uznania imigracji za czynnik rozwoju i postępu.

Monitorowanie wyników

47. Wyraża zadowolenie z opracowania wspólnych wskaźników europejskich, co do których państwa członkowskie osiągnęły porozumienie w Saragossie. Uważa także, że wskaźniki te mogą stać się skutecznym narzędziem monitorowania i oceny polityki integracji.

48. Uważa, że Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich ma szczególnie istotne znaczenie dla opracowania i wdrażania polityki integracyjnej i przypomina, że choć samorządy lokalne odgrywają podstawową rolę we wdrażaniu działań integracyjnych, nie uczestniczą one obecnie aktywnie ani w określaniu priorytetów finansowania, ani w ocenie wyników. Uważa, że udział KR-u w ocenie wyników przyczyniłby się do bardziej ukierunkowanego podejścia i do wsparcia bardziej spójnych strategii integracji.

Partnerstwo strategiczne z Komisją Europejską

49. Wyraża zadowolenie ze stanowiska Komisji Europejskiej, zgodnie z którym działania na szczeblu lokalnym są zasadniczym elementem strategii dotyczącej integracji. Kierując się zasadą pomocniczości i metodą wielopoziomowego sprawowania rządów uważa, że użyteczne byłoby podjęcie inicjatyw na rzecz zawiązania strategicznego partnerstwa między KR-em, Komisją Europejską i europejskimi sieciami miast i regionów celem upowszechnienia istotnych doświadczeń samorządów terytorialnych, ułatwienia wymiany wzorcowych rozwiązań i opinii, zapewnienia lepszej koordynacji inicjatyw i szerszego rozpowszechniania wyników.

Propozycje dotyczące realizacji celów

50. Uważa, że integracja migrantów powinna być głównym priorytetem Unii i popiera inicjatywy UE na rzecz opracowania propozycji, stworzenia nowych narzędzi i wdrażania skutecznej polityki.

51. Uważa, że przemiany gospodarcze i demograficzne wymagają opracowania wspólnej strategii europejskiej na rzecz wyważonego zarządzania przepływami migracyjnymi i promowania integracji.

52. Podkreśla, że konieczne jest wspólne działanie oraz wspieranie współpracy i dialogu między stronami zaangażowanymi w integrację na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim.

53. Zwraca się do państw członkowskich i zainteresowanych samorządów regionalnych o podejmowanie inicjatyw ułatwiających ocenę i uznanie umiejętności zawodowych imigrantów.

54. Proponuje opracowanie programów nauki języków odpowiadających potrzebom poszczególnych grup imigrantów.

55. Proponuje, by zachęcać do podejmowania na szczeblu lokalnym i regionalnym innowacyjnych środków na rzecz integracji, aby w pełni sprostać wyzwaniom demograficznym, wobec których stoją niektóre regiony.

56. Wzywa władze lokalne i regionalne, by zachęcały lokalne firmy do wzmocnienia na szczeblu lokalnym społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw.

57. Zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o wsparcie polityczne i gospodarcze dla samorządów terytorialnych, które odgrywają decydującą rolę we wdrażaniu polityki integracyjnej.

58. Uważa, że procedura integracyjna powinna rozpoczynać się w kraju pochodzenia i proponuje uznanie inicjatyw w dziedzinie współpracy transgranicznej podejmowanych przez samorządy lokalne i regionalne obszarów położonych po obu stronach granic zewnętrznych Unii Europejskiej.

59. Proponuje przeanalizowanie kwestii dotyczących migracji siły roboczej i integracji przy okazji kontaktów między przedstawicielami samorządów terytorialnych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa. Uważa w związku z tym, że Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM) oraz powołana niedawno do życia doroczna Konferencja Władz Lokalnych i Regionalnych Państw Partnerstwa Wschodniego i UE (CORLEAP) są użytecznymi narzędziami do pogłębienia tych zagadnień.

60. Uważa, że działania integracyjne powinny dotyczyć zarówno migracji tymczasowej, jak i cyrkulacyjnej. Przypomina jednak, że migracja cyrkulacyjna nie może zastąpić migracji stałej i proponuje przeanalizowanie możliwości włączenia samorządów lokalnych i regionalnych – zarówno krajów pochodzenia, jak i krajów przyjmujących – do partnerstw na rzecz mobilności i do negocjacji w ich sprawie.

61. Ponawia swój wniosek w sprawie aktywnego udziału samorządów terytorialnych we wczesnym etapie opracowywania strategii integracyjnych i w trakcie całego procesu ich wdrażania.

62. Wnosi o udział KR-u w określeniu priorytetów Unii w dziedzinie instrumentów finansowych na rzecz integracji, a także w ocenie wyników programów integracyjnych.

63. Opowiada się za utworzeniem funduszu na rzecz imigracji i azylu i wnosi, o przeznaczenie odpowiednich środków, by dysponować wystarczającym finansowaniem i rzeczywistą zachętą dla integracji imigrantów na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym funduszami dla projektów na poziomie regionalnym. Jeśli chodzi o ogólniejsze ramy wydatków w dziedzinie spraw wewnętrznych, zauważa konieczność zapewnienia odpowiedniej równowagi między wydatkami przeznaczonymi na bezpieczeństwo i ochronę granic, a wydatkami na integrację imigrantów i warunki przyjmowania osób ubiegających się o azyl. W tych dziedzinach samorządy terytorialne wnieść niezaprzeczalną wartość dodaną.

64. Pragnie odgrywać aktywniejszą rolę w koordynowaniu działań na szczeblu europejskim. W związku z tym chciałby aktywnie uczestniczyć w europejskich konferencjach ministerialnych jako przedstawiciel samorządów terytorialnych, proponuje

zwiększenie swej obecności w działaniach forum integracji i gotów jest odgrywać istotną rolę w promowaniu paktów terytorialnych.

65. Gotów jest uczestniczyć w tworzeniu europejskiego systemu monitorowania postępów w dziedzinie integracji, w którym stosowano by wspólne wskaźniki.

66. Uważa, że należy ułatwić korzystanie z nowych instrumentów, takich jak pakt terytorialne i umożliwić ich finansowanie z funduszy strukturalnych, a także za pośrednictwem finansowania tematycznego w nowym okresie programowania.

67. Proponuje ustanowienie nagród w dziedzinie integracji obywateli państw trzecich przyznawanych imigrantom lub podmiotom włączonym w proces integracji imigrantów (samorządom lokalnym i regionalnym, przedsiębiorstwom, organiza-

cyjom, zrzeszeniom, fundacjom itp.). Inicjatywa ta mogłaby zostać wpisana w ramy istniejących już imprez, na przykład Międzynarodowego Dnia Imigranta organizowanego pod egidą ONZ.

68. Pragnie rozwijać strategiczne partnerstwo z Komisją Europejską i europejską siecią miast i regionów, aby ułatwić integrację migrantów i propagować skuteczne działania. Partnerstwo to mogłoby powstać poprzez utworzenie sieci samorządów terytorialnych na rzecz integracji, do której mogłyby się przyłączyć podmioty odpowiedzialne za opracowanie działań na wszystkich poziomach sprawowania rządów, a także organizacje społeczeństwa obywatelskiego. KR liczy na wsparcie polityczne, materialne i operacyjne Komisji Europejskiej dla pełnej realizacji partnerstwa strategicznego i uważa, że mogłoby ono wpisać się w ramy już istniejących struktur i inicjatyw.

Bruksela, 15 lutego 2012 r.

*Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO*
